

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2009. április 2. *

A C-394/07. sz. ügyben,

a polgári és kereskedelmi ügyekben irányadó bírósági joghatóságról és a bírósági határozatok végrehajtásáról szóló, 1968. szeptember 27-i egyezménynek a Bíróság által történő értelmezésével kapcsolatos 1971. június 3-i jegyzőkönyv alapján előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Corte d'appello di Miláno (Olaszország) a Bírósághoz 2007. augusztus 22-én érkezett, 2007. június 27-i határozatával terjesztett elő az előtte

Marco Gambazzi

és

a **DaimlerChrysler Canada Inc.**,

a **CIBC Mellon Trust Company**

között folyamatban lévő eljárásban,

* Az eljárás nyelve: olasz.

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: P. Jann tanácselnök (előadó), M. Ilešič, A. Tizzano, A. Borg Barthet és J.-J. Kasel bírák,

főtanácsnok: J. Kokott,
hivatalvezető: M.-A. Gaudissart egységvezető,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2008. október 9-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- M. Gambazzi képviseletében B. Nascimbene és M. Condinanzi avvocati,

- a DaimlerChrysler Canada Inc. és a CIBC Mellon Trust Company képviseletében F. Alvino, S. Pravettoni és A. Anglani avvocati,

- az olasz kormány képviseletében I. M. Braguglia, meghatalmazotti minőségben, segítője: W. Ferrante avvocato dello Stato,

- a görög kormány képviselőjében T. Papadopoulou és O. Patsopoulou, meghatalmazotti minőségben,

- az Egyesült Királyság Kormánya képviselőjében Z. Bryanston-Cross és I. Rao, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: M. Gray barrister,

- az Európai Közösségek Bizottsága képviselőjében A.-M. Rouchaud-Joët, E. Montaguti és N. Bambara, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2008. december 18-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatali kérelem a Dán Királyság, Írország, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága csatlakozásáról szóló, 1978. október 9-i egyezményről (HL L 304., 1. o. és – módosított szöveg – 77. o.), a Görög Köztársaság csatlakozásáról szóló, 1982. október 25-i egyezményről (HL L 388., 1. o.), a Spanyol Királyság és a Portugál Köztársaság csatlakozásáról szóló, 1989. május 26-i egyezményről (HL L 285., 1. o.), valamint az Osztrák Köztársaság, a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság csatlakozásáról szóló, 1996. november 29-i egyezményről (HL 1997. C 15., 1. o.) módosított, a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról és a határozatok végrehajtásáról szóló, 1968. szeptember 27-i egyezményről (HL 1972. L 299., 32. o., a továbbiakban: Brüsszeli Egyezmény) 27. cikke 1. pontjának értelmezésére vonatkozik.

- 2 E kérelmet az egyfelől M. Gambazzi (lakóhelye: Lugano [Svájc]), másfelől két Kanadában bejegyzett vállalkozás, a DaimlerChrysler Canada Inc. (a továbbiakban: DaimlerChrysler) és a CIBC Mellon Trust Company (a továbbiakban: CIBC) közötti, az Egyesült Királyságban hozott két határozat Olaszországban történő végrehajtására vonatkozó jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

A Brüsszeli Egyezmény

- 3 A szerződő államok valamelyikében hozott határozatok egy másik szerződő államban történő elismerésének és végrehajtásának feltételeiről a Brüsszeli Egyezmény 25–49. cikke rendelkezik, amelyeket az egyezmény „Elismerés és végrehajtás” elnevezésű III. címe tartalmaz.
- 4 Ezen egyezmény 25. cikke kimondja:

„A jelen egyezmény értelmében határozatnak tekintendő valamely szerződő állam bírósága által hozott bármely határozat, elnevezésére való tekintet nélkül, beleértve az ítéletet, a végzést vagy a végrehajtandó fizetési meghagyást, valamint az eljárás költségeinek a bírósági tisztviselő általi megállapítását is.”

5 Az említett egyezmény 27. cikkének 1. és 2. pontja szerint:

„A határozat nem ismerhető el:

- 1) amennyiben az ilyen elismerés ellentétes annak a tagállamnak a közrendjével, ahol az elismerést kérik;

- 2) a határozatot az alperes távollétében hozták, amennyiben az eljárást megindító iratot vagy azzal egyenértékű iratot nem kézbesítették az alperes részére megfelelő időben ahhoz, hogy védelméről gondoskodhasson.”

6 A Brüsszeli Egyezménynek a határozatok elismeréséről szóló 29. cikke és az azok végrehajtására vonatkozó 34. cikkének első bekezdése egyformán fogalmaz:

„A külföldi határozat érdemben semmilyen körülmények között sem vizsgálható felül.”

A Luganói Egyezmény

7 A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok végrehajtásáról szóló, 1988. szeptember 16-án aláírt Luganói Egyezmény

(HL 1988. L 319., 9. o., a továbbiakban: Luganói Egyezmény) gyökerei az Európai Szabadkereskedelmi Társulás (a továbbiakban: EFTA) megalakításáig, valamint az EFTA-tagállamok és az Európai Közösségek tagállamai között a Brüsszeli Egyezményhez hasonló rendszer létrehozásáig nyúlnak vissza.

8 A Luganói Egyezmény 27. cikkének 1) pontja kimondja:

„A határozat nem ismerhető el:

1) amennyiben az ilyen elismerés ellentétes annak a tagállamnak a közrendjével, ahol az elismerést kérik”.

9 Az Európai Közösségekhez tartozó, és a Luganói Egyezményt aláíró államok kormányai képviselőinek nyilatkozata szerint „helyénvaló, hogy az Európai Közösségek Bírósága a Brüsszeli Egyezmény értelmezése során megfelelően figyelembe vegye a Luganói Egyezményre vonatkozó ítélkezési gyakorlatban megfogalmazott elveket”.

10 Ezzel egyidejűleg a Luganói Egyezmény egységes értelmezéséről szóló 2. jegyzőkönyv 1. cikke minden egyes szerződő állam számára előírja azt a kötelezettséget, hogy „megfelelően figyelembe vesznek minden [...], az egyezményben részes más tagállamok bíróságai által hozott, releváns határozatban megfogalmazott elvet”.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 11 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból és a Bíróság elé terjesztett észrevételekből kiderül, hogy a DaimlerChrysler és a CIBC által M. Gambazzi ellen benyújtott kártérítési kérelem keretében a High Court of Justice (England & Wales) Chancery Division 1997. február 26-án a DaimlerChrysler és a CIBC kérelmére végzést hozott, amelyben ideiglenesen felfüggesztette M. Gambazzi rendelkezési jogát vagyona felett (*freezing order*), másrészt kötelezte arra, hogy hozzon nyilvánosságra vagyónával kapcsolatban bizonyos információkat, valamint szolgáltatson ki a birtokában lévő, az alapeljárással kapcsolatos bizonyos dokumentumokat (*disclosure order*). E végzést a svájci hatóságok 1997. március 11-én kézbesítették M. Gambazzinak, aki szabályszerűen részt vett a High Court előtti eljárásban.
- 12 M. Gambazzi nem, vagy legalábbis nem teljes mértékben tett eleget a *disclosure orderben* foglaltaknak. A High Court ezért a DaimlerChrysler és a CIBC kérelmére 1998. július 10-én végzést hozott, amelynek értelmében M. Gambazzi nem vehet részt az eljárás további részében, ha a megszabott határidőn belül nem tesz eleget információ- és iratközlési kötelezettségének (*unless order*).
- 13 M. Gambazzi különböző jogorvoslatokkal élt a *freezing orderrel*, a *disclosure orderrel* és az *unless orderrel* szemben. Az összes jogorvoslati kérelmét elutasították.
- 14 1998. október 13-án a High Court újabb *unless ordert* bocsátott ki.
- 15 Mivel M. Gambazzi az előírt határidőn belül nem tett maradéktalanul eleget ez utóbbi végzésben előírt kötelezettségeknek, őt *contempt of Courtban* vétkesnek találták, és kizárták az eljárásból (*debarment*).

- 16 1998. december 10-i ítéletében, melyet 1999. március 17-i végzésével kiegészített (a továbbiakban: a High Court határozatai), a High Court úgy tekintette, hogy M. Gambazzi távol maradt a tárgyalástól, és helyt adott a DaimlerChrysler és a CIBC kérelmeinek, kötelezve M. Gambazzit a Daimler Chrysler és a CIBC részére kártérítés címén 169 752 058 CAD és 71 595 530 CAD, valamint további 129 974 770 USD járulékos költséggel növelt összegének megfizetésére.
- 17 A DaimlerChrysler és a CIBC keresete alapján a Corte d'appello di Milano (Olaszország) 2004. december 17-i végzésében kimondta a High Court határozatainak olaszországi végrehajthatóságát.
- 18 M. Gambazzi e végzés ellen kifogással élt. Azzal érvel, hogy a High Court határozatai Olaszországban nem ismerhetők el, mivel a Brüsszeli Egyezmény 27. cikkének 1. pontja értelmében a közrendbe ütköznek, ugyanis azokat a védelemhez való jog és a kontradiktórus eljárás elvének megsértésével fogadták el.
- 19 Ilyen körülmények között a Corte d'appello di Milano felfüggesztette az eljárását, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjesztette a Bíróság elé:

„A Brüsszeli Egyezmény 27. cikkének 1. pontja szerinti közrendi záradék alapján a végrehajtási intézkedés céljából megkeresett állam bírósága figyelembe veheti-e azt a tényt, hogy a határozatot meghozó állam bírósága megtagadta az eljárásban részt vevő pervesztes féltől, hogy a fentiekben hivatkozott kizáró intézkedést (*debarment*) követően bármiféle védekezést terjesszen elő; illetve, a hivatkozott rendelkezésnek az Egyezmény 26. és ezt követő cikkeiből következő, a bírósági határozatok kölcsönös elismerésére és végrehajtására vonatkozó elvekkkel való együttes értelmével ellentétes-e az, hogy a nemzeti bíróság, a 27. cikk 1. pontja értelmében vett közrendet sértőnek minősítse az olyan polgári per lefolytatását, amelyben az egyik fél a bíróság rendelkezése teljesítésének elmulasztása miatt, az ugyanezen bíróság által hozott kizáró intézkedés következtében akadályoztatva volt a védelemhez való joga gyakorlásában?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

- 20 E kérdéssel a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a Brüsszeli Egyezmény 27. cikkének 1. pontja szerinti közrendi záradékra tekintettel a megkeresett nemzeti bíróság figyelembe veheti-e azt a tényt, hogy a határozatot meghozó állam bírósága az alperes meghallgatása nélkül határozott a felperes kérelmeiről, mert az eljárásban szabályszerűen félként részt vevő alperest az eljárásból végzéssel kizárták amiatt, mert nem tett eleget az ugyanazon eljárás keretében korábban hozott végzésben számára előírt kötelezettségeknek.

A High Court határozatainak jogi minősítése a Brüsszeli Egyezmény 25. cikkére tekintettel

- 21 Mindenekelőtt meg kell vizsgálni, hogy a High Court határozatai a Brüsszeli Egyezmény 25. cikke értelmében vett határozatnak minősülnek-e, vagy ahogyan azt M. Gambazzi állítja, nem felelnek-e meg az ott szereplő meghatározásnak, mivel azokat nem a kontradiktórius eljárás elve és a tisztességes eljáráshoz való jog tiszteletben tartása mellett fogadták el.
- 22 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Brüsszeli Egyezmény 25. cikke megkülönböztetés nélkül vonatkozik a szerződő államok bíróságai által hozott összes határozatra.
- 23 Igaz, a Bíróság hangsúlyozta, hogy a Brüsszeli Egyezmény rendelkezéseinek összessége, úgy a joghatóságra vonatkozó II. cím mint a végrehajtás elismerésére vonatkozó III. cím rendelkezései azt a törekvést fejezik ki, hogy az egyezmény célkitűzéseinek keretében a bírósági határozatok elfogadásához vezető eljárásoknak a védelemhez való jog tiszteletben tartása mellett kell lezajlaniuk. Mindazonáltal a Bíróság megállapította: ahhoz, hogy az ilyen határozatok az említett egyezmény hatálya alá tartozzanak, elegendő, hogy olyan bírósági határozatokról legyen szó, amelyek – mielőtt azok elismerését vagy végrehajtását valamely, a határozatot meghozó államtól eltérő

államban kérték – a határozatot meghozó államban különböző módozatú, kontradiktórius eljárás tárgyát képezték vagy képezhetnék volna (a 125/79. sz. Denilauler-ügyben 1980. május 21-én hozott ítélet [EBHT 1980., 1553. o.] 13. pontja).

24 Így például a mulasztási ítélet a Brüsszeli Egyezmény hatálya alá tartozik, ahogyan az az egyezmény kifejezetten a távolmaradó alperes esetére vonatkozó 27. cikkének 2. pontjából következik.

25 Ahogyan arra a főtanácsnok indítványának 24. pontjában rámutatott, a High Court határozatai a kontradiktórius eljárás elvének főszabály szerint megfelelő polgári peres eljárás során hozott mulasztási ítélet és végzés formáját öltik. Az a tény, hogy a bíróság az eljárásban szabályszerűen részt vevő alperest távollévőnek tekintve hozott határozatot, nem elegendő ahhoz, hogy megkérdőjelezze a hozott határozatok minőségét. E körülmény kizárólag az említett határozatok a megkeresett állam közrendjével való összeegyeztethetőségének vizsgálatakor vehető figyelembe.

Az alperes eljárásból való kizárásának figyelembevétele a Brüsszeli Egyezmény 27. cikkének 1. pontjára tekintettel

26 A C-7/98. sz. Krombach-ügyben 2000. március 28-án hozott ítéletében (EBHT 2000., I-1935. o.) 23. pont) a Bíróság kimondta, hogy bár nem feladata, hogy meghatározza valamely szerződő állam közrendjének tartalmát, az rá hárul, hogy ellenőrizze azokat a korlátokat, amelyek között a szerződő állam bírósága e fogalom alkalmazásához folyamodhat annak érdekében, hogy ne ismerjen el valamely, más szerződő állam bíróságától származó határozatot.

27 E tekintetben a Bíróság pontosította, hogy a közrendi záradékra való hivatkozás csupán abban az esetben fogadható el, ha a másik szerződő államban hozott ítélet elismerése vagy végrehajtása a megkeresett állam jogrendjének valamely alapvető elvét sértené,

ezért elfogadhatatlan ellentétben állna annak közrendjével. E jogsértés valamely, a megkeresett állam közrendjében alapvetőnek számító jogszabály vagy alapvetőnek tekintett jog nyilvánvaló sérelmét kell, hogy okozza (a fent hivatkozott Krombach-ítélet 37. pontja).

- 28 A védelemhez való jog gyakorlására vonatkozóan – amelyre az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés utal – a Bíróság emlékeztetett arra, hogy e jog kiemelkedő szerepet tölt be a tisztességes eljárás megszervezésében és lefolytatásában, továbbá szerepel azon alapvető jogok között, amelyek a tagállamok közös alkotmányos hagyományaiban, valamint az emberi jogok védelmére vonatkozó azon nemzetközi szerződések nyújtotta iránymutatásokban gyökereznek, amelyek kidolgozásában a tagállamok együttműködtek vagy amelyekhez csatlakoztak, amelyek között az emberi jogok és alapvető szabadságjogok védelméről szóló, Rómában 1950. november 4-én aláírt európai egyezmény különös jelentőséggel bír (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Krombach-ítélet 38. és 39. pontját).
- 29 Igaz, az alapvető jogok, amilyen a védelemhez való jog is, nem korlátlan jogosultsággént jelennek meg, hanem tartalmazhatnak korlátozásokat. Mindazonáltal e korlátozásoknak meg kell felelniük a szóban forgó intézkedés által követett közérdekű célnak, és az elérni kívánt célra tekintettel nem jelenthetik az így biztosított jogok nyilvánvaló és aránytalan sérelmét.
- 30 Az Egyesült Királyság Kormánya elmagyarázta, hogy a *freezing order*, a *disclosure order* és az *unless order* intézményének célja az igazságszolgáltatás méltányosságának és eredményességének a biztosítása.
- 31 El kell ismerni, hogy az ilyen cél alkalmas a védelemhez való jog korlátozásának igazolására. Ahogyan arra az olasz és a görög kormány képviselői rámutattak, a tagállamok jogrendszereinek többsége szankciókat helyez kilátásba az olyan személyekkel szemben, akik a polgári peres eljárás során olyan időhúzó magatartást tanúsítanak, amely végül az igazságszolgáltatás megtagadásához vezetne.

- 32 Az ilyen szankciók azonban nem lehetnek nyilvánvalóan aránytalanok az elérni kívánt célhoz, vagyis a gondos igazságszolgáltatás érdekében az eljárás eredményes lebonyolításának biztosításához képest.
- 33 A jelen alapügyben alkalmazott szankcióra, vagyis M. Gambazzi az eljárásból való teljes kizárására vonatkozóan a védelemhez való jog lehető legsúlyosabb korlátozásáról van szó, ahogyan azt a főtanácsnok is megállapította, indítványának 67. pontjában. Következésképpen az ilyen korlátozásnak igen magas szintű követelményeknek kell megfelelnie ahhoz, hogy ne minősüljön e jog nyilvánvaló és aránytalan sérelmének.
- 34 A kérdést előterjesztő bíróság feladata annak megítélése, hogy az ügy konkrét körülményeire tekintettel a korlátozás e követelményeknek megfelel-e.
- 35 Ebben az összefüggésben az alapeljárás felei a svájci szövetségi bíróság 2004. november 9-én hozott, 4P082/2004. számú ítéletére hivatkoztak. Ezen ítéletében az említett bíróság elutasította a CIBC és a DaimlerChrysler által a Tribunale d'appello del cantone Ticino (Tessin kanton fellebbviteli bírósága, Svájc) azon határozata ellen benyújtott fellebbezését, amelyben a svájci fellebbviteli bíróság a Luganói Egyezmény 27. cikkének 1. pontjába ütközés miatt megtagadta a High Court határozatainak Svájcban történő elismerését és M. Gambazzival szembeni végrehajtását. A svájci szövetségi bíróság úgy ítélte meg, hogy M. Gambazzi kizárása a High Court előtti eljárásból nem ütközött a svájci közrendbe, azonban más körülmények, amelyekre a kérdést előterjesztő bíróság nem hivatkozott a jelen eljárásban, igazolták a közrendre vonatkozó záradék alkalmazását.
- 36 Az Európai Közösségekhez tartozó, és a Luganói Egyezményt aláíró államok kormányainak képviselői által tett nyilatkozatnak megfelelően helyénvaló, hogy az Európai Közösségek Bírósága megfelelően figyelembe vegye a szövetségi bíróság ezen ítéletében megfogalmazott elveket, és a Luganói Egyezmény egységes értelmezéséről szóló 2. jegyzőkönyv 1. cikke alapján a kérdést előterjesztő bíróság is köteles figyelembe venni ezeket.

- 37 E tekintetben rá kell mutatni, hogy a szövetségi bíróság a közrendre vonatkozó záradék konkretizálásához a tisztességes eljáráshoz való jogra és a meghallgatáshoz való jogra hivatkozik, amely elvekre a Bíróság maga is utalt a fent hivatkozott Krombach-ítéletben, és amelyekre emlékeztetett a jelen ítélet 27. és 28. pontjában.
- 38 Ami a svájci közrendbe ütközés szövetségi bíróság általi, a jelen esetben végzett konkrét értékelését illeti, pontosítani kell, hogy az hivatalosan nem köti a kérdést előterjesztő bíróságot. Annál is inkább így van ez, mivel a jelen esetben ez utóbbi bíróságnak értékelését az olasz közrend fényében kell elvégeznie.
- 39 Annak érdekében, hogy a jelen ítélet 26. pontjában említett jogértelmezési feladatának eleget tegyen, a Bíróságnak pontosítania kell azokat az elveket, amelyeket a kérdést előterjesztő bíróság által az értékelés során figyelembe veendő általános szempontok meghatározásakor állapított meg.
- 40 E célból jelezni kell, hogy a határozatot meghozó állam által hozott kizáró intézkedés a megkeresett állam közrendjével való összhangjának kérdését az eljárás egészére tekintettel és az összes körülmény figyelembevételével kell értékelni (lásd ebben az értelemben a C-341/04. sz., Eurofood IFSC ügyben 2006. május 2-án hozott ítélet [EBHT 2006., I-3813. o.] 68. pontját).
- 41 Ez a jelen esetben magában foglalja, hogy nem csupán azokat a körülményeket kell figyelembe venni, amelyek között a High Court eljárásának végén meghozta a végrehajtani kért határozatokat, hanem azokat a körülményeket is, amelyek között az eljárás korábbi szakaszában elfogadta a *disclosure ordert* és az *unless ordert*.

42 Először is a *disclosure orderre* vonatkozóan a kérdést előterjesztő bíróságnak meg kell vizsgálnia, hogy volt-e, és ha igen, milyen mértékben volt lehetősége M. Gambazzinak arra, hogy a *disclosure order* elfogadása előtt, annak tárgyára és hatályára vonatkozóan meghallgassák. A kérdést előterjesztő bíróságnak azt is meg kell vizsgálnia, milyen jogorvoslati lehetőségek álltak M. Gambazzi rendelkezésére a *disclosure order* meghozatalát követően ahhoz, hogy azok megváltoztatását vagy visszavonását kérje. Ilyen összefüggésben meg kell állapítani, hogy az érdekeltnek lehetősége volt-e előadni minden olyan ténybeli és jogi körülményt, amelyek álláspontja szerint alkalmasak kérelmének alátámasztására, valamint azt, hogy e körülmények a kontradiktórius eljárás tiszteletben tartása mellett alapos megvizsgálásra kerültek-e, avagy éppen ellenkezőleg, csupán korlátozott mértékben volt lehetőség kérdések felvetésére.

43 Ami a *disclosure order* M. Gambazzi általi be nem tartását illeti, a kérdést előterjesztő bíróságnak ellenőriznie kell, hogy kontradiktórius bírósági eljárás keretében lehetséges volt-e hivatkozni a M. Gambazzi által felhozott indokokra, köztük azon állításra, hogy M. Gambazzi a kért információk kibocsátásával szakmai titkot sértett volna, amelynek megőrzésére ügyvédi hivatásánál fogva köteles, és ezáltal tette büntetőjogilag üldözendő cselekménynek minősülne.

44 Ezután ami az *unless order* kibocsátását illeti, a kérdést előterjesztő bíróságnak azt kell feltárnia, hogy M. Gambazzi rendelkezésére álltak-e olyan eljárási garanciák, amelyek biztosították számára a meghozott intézkedés vitatásának tényleges lehetőségét.

45 Végezetül a High Court határozatait illetően, amelyekkel a High Court az alperest távollévőnek tekintve határozott a felperes kérelmeiről, a kérdést előterjesztő bíróságnak azt kell feltárnia, hogy e kérelmek megalapozottságát ekkor vagy az eljárás korábbi szakaszában megvizsgálták-e, és M. Gambazzinak ekkor vagy az eljárás korábbi szakaszában lehetősége volt-e kifejteni erre vonatkozó álláspontját és rendelkezett-e jogorvoslati lehetőséggel.

46 Hangsúlyozni kell, hogy mivel e vizsgálat – amennyiben csupán annak megállapítására irányul, hogy a meghallgatáshoz való jog nyilvánvaló és aránytalan megsértésére sor került-e – nem foglalhatja magában a High Court értékelésének felülvizsgálatát,

ugyanis az ilyen felülvizsgálat az ügy érdemi felülvizsgálatát jelentené, amit a Brüsszeli Egyezmény 29. és 34. cikke kifejezetten tilt. A kérdést előterjesztő bíróságnak a M. Gambazzi rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségek azonosítására kell szorítkoznia, és azt megvizsgálni, hogy ez utóbbinak a jogorvoslati eljárás keretében lehetősége volt-e arra, hogy a kontradiktórius eljárás elve és a védelemhez való jog teljes körű tiszteletben tartása mellett meghallgassák.

47 Mindezen vizsgálatok végeztével a kérdést előterjesztő bíróságnak mérlegelnie kell e különféle körülményeket annak érdekében, hogy megállapítsa, a High Court által elérni kívánt eredményes igazságszolgáltatás céljára tekintettel M. Gambazzi kizárása az eljárásból a meghallgatáshoz való jog nyilvánvaló és aránytalan megsértésének tűnik-e.

48 A feltett kérdésre azt a választ kell tehát adni, hogy a Brüsszeli Egyezmény 27. cikkének 1. pontját úgy kell értelmezni, hogy az e cikkben szereplő közrendi záradékra tekintettel a megkeresett állam bírósága figyelembe veheti azt a tényt, hogy a határozatot meghozó állam bírósága az alperes meghallgatása nélkül határozott a felperes kérelmeiről, mert a szabályszerűen megjelent alperest az eljárásból végzéssel kizárták amiatt, hogy nem tett eleget az ugyanazon eljárás keretében korábban hozott végzésben számára előírt kötelezettségeknek, ha a bíróság számára az eljárás általános értékelésének végeztével, az összes körülményre tekintettel úgy tűnik, hogy az eljárásból való kizárás a meghallgatáshoz való jog nyilvánvaló és aránytalan megsértése volt.

A költségekről

49 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

A Dán Királyság, Írország, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága csatlakozásáról szóló, 1978. október 9-i egyezményvel, a Görög Köztársaság csatlakozásáról szóló, 1982. október 25-i egyezményvel, a Spanyol Királyság és a Portugál Köztársaság csatlakozásáról szóló, 1989. május 26-i egyezményvel, valamint az Osztrák Köztársaság, a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság csatlakozásáról szóló, 1996. november 29-i egyezményvel módosított, a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról és a határozatok végrehajtásáról szóló, 1968. szeptember 27-i egyezmény 27. cikkének 1. pontját a következőképpen kell értelmezni:

az e cikkben szereplő közrendi záradékra tekintettel a megkeresett állam bírósága figyelembe veheti azt a tényt, hogy a határozatot meghozó állam bírósága az alperes meghallgatása nélkül határozott a felperes kérelmeiről, mert az eljárásban szabályszerűen félként részt vevő alperest az eljárásból végzéssel kizárták amiatt, hogy nem tett eleget az ugyanazon eljárás keretében korábban hozott végzésben számára előírt kötelezettségeknek, ha a bíróság számára az eljárás általános értékelésének végeztével, az összes körülményre tekintettel úgy tűnik, hogy az eljárásból való kizárás a meghallgatáshoz való jog nyilvánvaló és aránytalan megsértése volt.

Aláírások